

[Inger Stilling Pedersen]

kirker. Men jeg kan godt se, at især i København er der et problem, fordi befolkningstallet er faldet, så der ikke kommer så mange i de enkelte kirker. Hvordan man skal løse det problem, må tages op ved en anden lejlighed.

Men generelt tror jeg, at det er vigtigt – i hvert fald ude i landet – at vi bevarer kirkerne, bevarer sogneinddelingen og gør alt, hvad vi kan herfra, for at hjælpe. Og her er ministerens forslag altså et godt håndslag, og vi støtter det.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Jeg vil sige tak til ordførerne for de bemærkninger, der er faldet, og også for den almindelige tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne som indledning til behandlingen af alle dagens fire lovforslag sige, at jeg meget håber, at det også ved denne lejlighed vil lykkes at fastholde den gode tradition, at der står brede flertal bag den kirkelige lovgivning. Det tror jeg at Folketinget er vel tjent med, men det tror jeg også at folkekirken er vel tjent med.

Jeg har ingen bemærkninger til ordførernes udtalelser om selve lovforslaget, men jeg kan til beroligelse for hr. Poul Nødgaard sige, at han nok skal få sådanne bevisligheder lagt på bordet, at det er godtgjort, at lovforslaget har effekt; det kan jeg garantere for.

Et par af ordførerne kom jo i øvrigt viden om. Af hr. Henning Niensens indlæg fremgik det næsten, at det var den nuværende regerings skyld, at danskerne har skiftet bopæl gennem de sidste 100 år. Det er nu nok alligevel for megen ære at give regeringen. Det, der ligger bag den folkekirkelige hverdag, er jo, at folk tillader sig at bo på en lidt anden måde, end dengang kirkerne blev bygget, og det får naturligvis nogle konsekvenser i de egne, hvor der opstår nye boligområder. Det har ganske rigtigt, som hr. Henning Nielsen sagde, ført til, at der er blevet bygget ca. 125 nye kirker siden 1960.

Jeg mener i modsætning til hr. Poul Nødgaard, at disse kirkebyggerier har været velbegrundede, og da der nu fremdrages to enkelt-eksempler – hr. Henning Nielsen fremdrager helt tilfældigt Struer, og hr. Poul Nødgaard fremdrager helt tilfældigt Ringsted – og når hr. Henning Nielsen siger, at der må vel være en grænse for, hvor længe man ikke vil bøje sig

for demokrati, bliver jeg nødt til at sige, at Voldhøj Kirke jo er blevet til gennem en demokratisk beslutning. At man så siden hen, efter at den demokratiske beslutning var truffet og ført ud i livet, fik en anden konstellation og et andet flertal, giver ganske rigtigt problemer. Selv mange forsøg på at få dem løst har jo vist sig totalt resultatløse, men hvis hr. Henning Nielsen skulle have konstruktive løsningsmodeller for Voldhøj, lytter jeg gerne til dem.

Hr. Poul Nødgaard fremhæver Ringsted, og det er et udmærket eksempel. Det angiver jo lige præcis, hvad problemstillingen er, nemlig at der i og omkring de store og større byer opstår nye boligområder, som naturligvis må tilgodeses ved kirkebyggeri. Og derfor er jeg glad for hr. Niels Helveg Petersens bemærkninger, for jeg synes, det ville være ulykkeligt, hvis Folketinget eller ministeren skulle sætte de lokale beslutningsorganer på dette område ud af kraft. Og jeg vil i hvert fald bede hr. Poul Nødgaard om at tænke sig meget nøje om, inden han stiller forslag om det.

Kort sagt, jeg skal ikke stå her og sige, at der ikke kan være disponeret forkert omkring et kirkebyggeri. Det kan der være omkring et skolebyggeri, det kan der være omkring et daginstitutionsbyggeri, og det kan der selvfølgelig også være omkring et kirkebyggeri. Men jeg er sikker på, at jeg kan tillade mig at sige, at de kirkebyggerier, der er gennemført inden for de sidste 3-4 årtier, har været overordentlig velbegrundede næsten overalt, og der kommer flere af slagsen, som nok skal vise sig at være lige så velbegrundede.

Henning Nielsen (S):

Jeg har lige nogle enkelte bemærkninger, som jeg godt vil fremføre her, for at der ikke skal være nogen misforståelser.

Når hr. Niels Helveg Petersen siger, at der er ved at være flertal for et stop for kirkebyggeri, er det jo ingenlunde tilfældet. Det, jeg i hvert fald forsøgte at sige i mit indlæg, var noget om demokratiet i folkekirken, og hvordan det fungerer i forbindelse med kirkebyggeri. Jeg troede egentlig også, at kirkeministeren var indstillet på at give mere magt til folket, i hvert fald når jeg læser i B.T. søndag den 3. november 1991:

»Vi har en præstekirke, hvor folkestyret ikke har nok indflydelse.«